

אור

גליון הש"ס

רבינו חננאל

תום' ימים (המשך)

[illegible]

שאינו נהנה כלום ומכל מקום אמר מתכין ליפות קרקע מייב כיון דהוי גרידא לגופה ופטור לרבי שמעון דהוי מתכוון לבעור אבל בזה"ל הדבוקה ושנה דף קפ. ע"כ) שו"א נהנה א"כ פסדי שהוא מתכין ליפות מיהו קשה דמשמעמין משמע דדבר שאין מתכין לאפי' פסק רישא לא לא דלארייתא עניינן סתם אליבא דר' יהודה דע"כ גירסא עששית פסק רישא הוא ומתפרץ עלה מהאי דבכרת אפי' אמר למדברין הוא וזהאי (דכרימות) מחייבין לרבי יהודה וכו' ובהחזקה את הגמלים שנתכוון לכבות השלשונות והוצערו התחממות אף ע"כ דלא מכין לבעור התחממות ע"כ דגירסה עששית א"כ הוי פסיה

דמחשני אביי לא צריכא חלל לר' אסא. ומכלל דלא שמי ליה בין מחשבין למחשביה. (ספ' ע"ג: מ"מ דמחשני ונכוריה) ס' פ"ב (ההיא דהבונה ע"ג דהוה פסיק רישיה והא דאמר רבנא ומתוך כך המיר בורא דהבונה חשין דקא אזיל לנציוד בורא ולא יזין חייב טעמא ומיחו ארבע למימר אליבא דרבי שמעון האי כשר מאי משני דליבא דאמר אצל זי ארבע אחר ארבע דמיא כבומר אבי רבא וצא סברה והלכך פריי ואני אליבא עבדי ליה אצל למאי דמסיק דלאבי

ת או היה ראוי לגזור גבי שנת
ולבסוף הדר ביה וס"ל דמודה ר"ש
ש"כ אביו ול"ש אחר ואדרבה משם
הר"ש בפסוק רישיה לא שני לה
משום מלחכת מחשבת מכלל דבשאר
דמודה ר"ש בפסוק רישיה הואיל
ופרש דשקיל ליה בתחומות קטנות
ונדאמר פ' ג' לולב הגזול (סוכה דף ג'
ב) דאף עסקין שילקטן דבארבעה דל
באחי שאני נהנה דבארבעה דא"ג
קנה לשם מזוה דאם כן מאי דוחקיה
מהאי טעמא מיהי י' לרחות מחחר
מיוקן מן התורה לא גזרי ביה רבנן
ומזלפו על גבי האשמים ופיך והא ק"ל
ונבי האשמים שלא יכנה ממיר ר"ה
עור אבל אסור וז"ל לאו משום זערא
הקקן ומפרש לה בפרש"י (דף פה)
לא א"ג דלא מיומין לעשות חטורה
יפס דקוה את מימי על גבי האביצין
כי חפר מחילה תחת הקרקע בקדש
דרוין ש"ה ס' סאור וזו לא ידענא
שן שן עשרים מנה דקדמי בסיפא
מנה וליכא לא קמי נמי בסיפא בסיפא
זו מניס ויהי למימר דה' מאות זה
זו פשיטי וזו מדינה שן שמיית של
יה ולימא הגדוין של מנה סך הכל ג"ג
אלשון ויפול בטוב לומר שמונה מנה:
כל ימות השנה ויבד שלשי' וומר יותר
מי מדרש הכי בד המוצמר שגבד:
יחוש

גמ' מאי פרוה אמר רב יוסף ¹⁶פרוה
אמנושא: פרסו סדין של בוץ; מאי שנא
של בוץ ¹⁷אמר רב כהנא כדי שיכיר שעובדת
היום כבגדי בוץ; בשחר היה לובש פלוסין
של שמונה עשר וכו'; ותנא מנינא אתא
לאשמועינן הא קמ"ל דבציר מהני לא נעביר
הא אי בציר מהני וטפי אהני לית לן בה
דכולי עלמא מיהת דשחר עדיף מנא לן
אמר רב הונא בריה דרב עילאי אמר
קרא 'בד בד בד בד מוכחר כבד

יהוה צד צד המובחר בצד: רישה ואפילו הכי פריך
מחייב יורה דאמר דבר שאין מתקן
מעון אחי והי' לנכסף הדד כי דנשמע צברק ר' אהרן
ואין מתקין מקור מהארימא אפי' דל הו' פסוק ירי
שמן נהגה כלל צייפו קרקע חצרו שרי אפילו לנחמלה
צד שדא נהגה כגון נאנעא ידיה וקולן צהרת צו
עציד צמטה והו' פסוק ירישה וואל ואינו נהגה צמטה
לשמה לנחמלה רבסא לענין חיוב טעאמ קאמר
לדבריו מדאמר פ' ר' אליעזר דמילה (גה סא) ואי
מ' הוא מתקין ופריך ואי אינא אחר לעציד דברים לקי
מן פסוק רישה לנחמלה צדצד שאינו ואין ר' אהרן
אין שמעון פסיק רישה כדאמ' מסיק ההם לנחמ' דשמע
לא שגא פסוק רישה משאר שאינו מתקין האי בשר

אָסור דמאָרייטאָ מאַסם דלאַ בעינן צוה מלחמא
דמאָרייטאָ שרי מאַסם מלחמא מחשבת מויה למאי דפריש
למלחמא אַע"ג דלאַ מלחמא וואָ"כ צבנת אַסרינן לכתחיל
וְצוֹי הוּא בַּר מַאי עֲבֵד לֵיהּ אֲזַל לְרַבָּה אֲסוּרָה לֵיהּ
בַּת דַּמְדַּרְנָא [אַסוּר] פִּסְקִי רִישֵׁי אַע"ג דמאָרייטאָ ש
לֵיהּ מִפְּרַק כֹּל כְּצוּי וְסָד דָּק (ק.י.) דְּשָׁקִיל לֵיהּ צְבָרִי וְאִ
שׁוּעָה רַשִׁי לְלוֹא מִלְּחָמָה הוּא דְּלֹאִן דְּרַךְ הַפֶּסֶט בְּכָר עוֹד
עוֹסֵם הֵלָךְ לֹא חָשִׁיב עוֹד וְיֹאן זֶה הַפֶּסֶט עוֹד בְּכָר רִאשִׁי
דִּרְשִׁי אָמַר מַמְטֵי וּפְרָךְ לֵיהּ אָמַר מַתְקֵן מִנָּה וְהַשְׁנָה
שׁ בְּפִסְקֵי רִישֵׁי לֹא לִרְכִּיבָה דָּאִית לֵיהּ הוֹשַׁעְנָא אַחֲרִיתִי
וְאַחַר דָּאִית לֵיהּ הוֹשַׁעְנָא אַחֲרִיתִי לֹא הוּי מַתְקֵן כִּיּוֹן דְּאִינוּ
דְּאַחַר דְּבַר שְׁלִטֵי מַתְקִיּוֹן מוֹתֵר אִפִּי כִּי יְהוּדָה מִנִּי לֹאִלוּ
אֲבָל מְדַרְנָן "דְּמַשְׁעוּ עֲנִיבֵי אִין נָאֵר חִיקוֹן כֹּל כִּן שִׁיחַ
לֵיהּ דְּחַמֵּר בְּלֹא דְּהַחֲדִי (מַמְטֵי דָּק אֲבָל) מַתְקֵנִי אִין
מַתְקִיּוֹן מוֹתֵר אַחֲרִי דְּהוּי פִּסְקִי רִישֵׁי אַע"ג שְׁלֵי לֹאִר
זֶה דְּבַר הָעֵרּוֹן דְּהָא מִפִּסִּים מוֹרְסָא כְּדִי לְהוֹצִיא מִמֶּנָּה לְתַחֲתָא
כִּיּוֹן כֹּלל לְבָנִין הִפְתָּח וְכֵן קָשָׁה מַמְטֵי שֶׁל יֵד לִיטוֹל בֵּה
לְגוֹפָה הַסּוּר עֲלֵיהּ דְּרוֹקָא מִפִּסִּים לְעַד דְּגוֹפָה הִיא לֹא
לְיוֹשֵׁב הַסּוּר כְּדִי לְהַחֲדִי דְּלֹאֵו פִּסְקֵי רִישֵׁי אַע"ג שְׁלֵי
אַבְנִיזָא. פִּי בְּעָרוֹן זֶה לְשׁוֹי יֵשׁ מִן הַכְּחָסִים שְׁאוּמֵר
הַגִּיסִים תַּפְסִירָה וּמִלְּאוּהוּ וְקָרָא אוֹתָהּ הַגִּיסָה עַל שְׁמֵי:
יִשְׂרָאֵל שֶׁל יִ"ב מִנֶּה וְעוֹד קִי"ל אֲמַאי לֹא קָא מִן מִלְּחָמָה
הִיא לֹא קָשָׁה דְּמָשׁוּם דְּבִרְשָׁא לֹא חָנָא כֹּלֵי מִלְּחָמָה בְּלֵשׁ
(מַמְטֵי) הִיא רִיבָה מִימֵי יֵד אֲמַאי לֹא קָשָׁה בְּרִישָׁה אִין
יִ"ב"פ (מַכּוּזֵי דָּק סָד:) וְעוֹתֵן לֶה כְּלִים שֶׁל יִ"ז וְזוֹ דַּמְרַפְשָׁה הַתַּסִּי
דָּק סָד.) דְּהַמְשִׁיחַ יְהוֹמֵה לֹא יִפְסוֹת לֶה מִנִּי וְזוֹ חֲדָה דְּמַאי נִפְקִי
שֶׁל שְׁחִיתִי דְּרִישִׁי מִימֵיּוֹ רַךְ שְׁלִים דְּרומִיא דְּרַבָּנָא וְשִׁמָּה יִ"ח
כִּי לָשׁוֹן לְבַד שְׁאִין לְיוֹשֵׁב עַמְּהָן צְבָדִי וְזֶכּ כְּדָךְ שְׁהוּא עוֹשֵׂה
רְבִישִׁי לְיוֹמֵר שְׁעוֹי מִשָּׁל עֲרִכְתִּי אִי נִמִּי כִּי שְׁלִישִׁי וְרוֹ

מִסְכָּף רַש"י
עבודת היום בבבלי
י"ח סיוס ענין
השם סיוס צנדי נזק.
שמיני יניל לפרט בלא
ונס צנדי י"ח סיוס
הוא ענין י"ח וסיוס
סיוס ישימוני התענין
(ועד לרא')

תו"ם ישינים
המנהג וכו' במהמס
המנהג וכו' במהמס

ויומי כחצי בלגיהם בגדי שמורת נאמרי
 לשלון מחטיון דלא שי ליה אפילו כרמי
 הכי מעיקתא מכלל ולרבי יהודה דב
 לא לריבא דעבדי בלגיהם דחזניה כי
 מודה רבי שטעון פסוקי רישא הימ
 פסחאן למחון מחטא בלגיהם אלא
 רבאיה ריהא מיהא דקעבדי דעבדי
 דאסור לכתחילה ועוד הביא הערוך
 עבד ליה בנאורא אזי הכן לקון כהר
 היה מותר לבחילה אלמא שרי דרי
 כי היינו מקמי מלחמא מרבה דמורה
 דריש כיון דפליג אף פסוקי רישא

אפי' מדרבנן ודלא חי בשאר
מדרבנן השתוו לשאר איורי אפי'
בפסוק רישיה ובקציה בדרת אסור
קשה לפי הערוך מלגל קאמר אלא
בין אביו בין אחר כיון דסבירא אלא
איורי אסור מדאורייתא ועוד מייאפי'
ואין קנה מותר ואין ראייה כמו ש'
כל קרן שחן בהם בנחת מיהא לעשות
אין ממעטין אומן עשר משום ר' אבהו
שאין מתבטין מותר ופרקי והא מודה
דבוי בפסוק רישיה ואין לדחות ולומר
לחומר ר' אלעזר בר"ש סבר ר' אבהו
שאותו איקון אבדו במתחבין איני אסור
כיון שאין להנה ולפריש הערוך חמי
מכבה ומוקי וכן כ"ש דלמר דבר ש'
למתילה מחלל שאין נהנה מיהא אין
דלויג' אפי' שאינו נהנה כלל ואינו
איבא דר"ש דלמר מלאכה שאינה כר'
כי אם להיולא חלל ואפי' לו אריסין' דאפשר
שלא יכנה אלהי: פ"ד
עד שיעלה עבודת כהן גדול והרגישו
אחאי לא מנהיגין של ח' מנה דקאמרי
במיתליהו דרבנן שאן מנה מנה מנה
הכל לא גלשון מנה ולא גלשון וזוהי
דקאמר וזו פשיטי יגהו כי היא דס'
דיגרי אורי וכן היא דפ' מליא האשה
מנה ועוד מסתמא בוזי' אורי דהיה
טו בד בר עד. נראה כי חיד לגושיה
טו בד עד שאל ימות השנה

[illegible]

התנהגות קדומת (יחסי נענן משה) ו
ר נתן ר טורי פאלי ר צוים ב'ר
הא תלמידי אל דרא מהר לה בשל
יחסי יוחא (שלם) פאלי ר דון אל
מורן ר גרסות משלש עשר מהה
השחר שבעה טעם דלשתי מיר
לל תלמוד (מזל) ר דלשתי תלמוד
יחא ברענן טורי ר הכה ברענן רב
מתח קדומת קדומת קדומת
ג'י תלמוד שערן קל לל לקדומת
מחש אלל הכזה שער משה והקדומת
לל אלל קדומת מתחמח בקר
דוקא המתנה אל שער מתחמח
קדומת לקדומת קדומת קדומת
הקדומת לקדומת יחסי פאלי ר מל
המתנה קדומת קדומת קדומת

[illegible]

(ג) ז'ל של חולות. (ד) ז'ל דרדשיין. (ה) ז'ל דבבול. (ו) לשיט הגר אר"י ונקרא פוסט על ושל מוסמין כל היום. ויין ש"י. (ז) ז'ל דלית להו. (ח) ז'ל דהסי. (ט) ז'ל דהקק. (י) ז'ל דבול.